

בלדה לתלמיד חכם
ישי ספרים 12.12.2011

רבי זעירא חרוך השוקיים
בא לעולם
בארם נהריים
ארץ בה גן עדן
נמצא בארץ
ולא בשמיים

בעולם הזה סמכות לא ביקש
אך על חלקו בעולם הבא
שם עין
כדי להתנסות באש הגהינום
לתנור נכנס וחרך השוקיים
והכול
כדי לאזן את חשבונו
אצל אבינו שבשמים

את ארץ הנהרות עזב
בניגוד לדעת רבותיו
ומאה תעניות צם
כדי להשכיח את אשר
למד שם
כאברם לפניו
יצא למסע
אל ארץ אבותיו

וכאן כמו כל עולה חדש
זכה לקבלת פנים
מתנכרת ממש
אבל הוא לא נטש
את הארץ לאורכה ולרוחבה חרש
פניני מחשבות חכמי העבר
חקר אסף ודרש
וחידושי חבריו בעקביו דש
דייק בשמועות שקיבל
רצה לחדש
אך פחד להתבלבל

כתלמיד חכם לא הרים את האף
מחברת ביריונים לא סלד
הלכות שבין אדם לחברו איתם למד
וכמליץ יושר בשמים להם עמד
חכמים עיקמו את האף
אך הקשיבו לדבריו
וכל הגמרא רצופה באמריו

דווקא כאן
על האדמה הזאת
בצל עץ הזית
וליד גפן העינב

כבוד גדול
מן התורה חצב

אבל אז
נפל למשכב
בשפת הגמרא – חלש
וזה אומר
שבעמוד הבא
יאלם או יותש

חברו אבהו
לעזרתו חש
ונדר : אם יבריא הננס
אערוך לכבודו סעודה
לחברי מבית המדרש
שמע אלוהים את הנדר
ולמי נועד
והופ הקטן
ממחלתו נפרד.

וזה כתב החידה!
האם התנהגות אדם
ומעשיו
הם פועל יוצא
מסיפור תולדותיו
או שיכול אדם שחלש
להתאושש ולהמציא עצמו
מחדש

ומה אומרות תולדות חיינו
על היחס של זעירא
אל חבריו

ובאופן כללי
עד כמה אדם
הרוצה לשנות את דתיו
נמצא שבוי
בסיפור מעשיו